

ବିଷାଦ-ଜଡ଼ ନିଘୋଡ଼ ରାତି,

ନିଶାନ୍ତ ବଳି କଠିନ ଛାତି ।

□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□ ।

କାଟି ସେ ବ୍ୟୁତ ପୋଛି ତୋ ଲୁହ

ଆସିବ ସେ ତ ଆସିବ ନିଶ୍ଚେ;

ଲାଲଟହ ଟହ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସିଏ ॥

ରାତି ତ ଏବେ କଜଳ ଗାଡ଼,

ଦିଶେନା କାହିଁ ଉଜାଲା ଗାର;

କାହିଁରେ କାହିଁ ସୁନା ସକାଳ?

ଏହାରି ପରେ ଉଦୟ ତାର

କାଳିଆରାତି ଛାଡ଼ିକି ଚିରି;

ଲାଲ ଟହ ଟହ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସିଏ ॥

ଏହାରି ପରି ହୁଏ ତ ଭୋର;

ପାହାଁତି ବେଳା ଅମାର ଜୋର;

ହେବନି ମିଛ ଭରସା ତୋର;

ଆସିବ ସିଏ ଆସିବ ଥୟ,

ବିଜୟଗୀତା ମଥାରେ ଘେନି;

ଲାଲ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ସିଏ ॥

ଫୁଟିବ ପୁରବେ ରକ୍ତଜବା

ବିଛୁଡ଼ି ଦେବ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଆଭା

ସକଳ ଖେତେ ବିପୁଳ ଶୋଭା

ଭୁବନ ପରି ଆଲୋକ ସୁଏ,

ଜୀବନ ରସେ ଭସାଇ ନେବ,

ଲାଲ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ସିଏ ।

ଅନ୍ଧ ଦୁର୍ଗେ ଅଗ୍ନିଜାଳି

ବୈରୀ ରକ୍ତେ ଖେଳିବ ହୋରି;

ନିଶାର ଶେଷ ଉଷା କୁଆଁରୀ

ଆଲୋକମୟ ଅଭ୍ୟୁଦୟ
ରୋଧୁବ କିଏ, ରୋକିବ କିଏ?
ଲାଲ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ସିଏ ॥

କିରଣେ ଯାର ତନ୍ଦ୍ରା ତୁଟେ,
ଚରଣେ ଯାର ପଦ୍ମ ପୁଟେ,
ଦୀପ୍ତିରେ ଯାର ସୁପ୍ତି କଟେ

ପୃଥ୍ବୀଭରି ଶକ୍ତି ଦିଏ,
ସ୍ଥାଗତ ଯାର କଣ୍ଠେ ଉଠେ
ଲାଲ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ସିଏ ॥

ପୂରୁଷ ଦିଗ ଫରସା ଦିଶେ;
ଦେଖରେ ଦେଖ କିଏ ସେ ଆସେ-

ଉଡ଼ାଇ ଫଗୁ ନୀଳ ଆକାଶେ,

କାବ୍ୟକୃତି - ପୁନଶ୍ଚ

ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ

କବି ରଘୁନାଥ ଦାସ

ଉଠରେ ଉଠ ଶୋଇଛି ଯିଏ

ଅନାରେ ଅନା ରକ୍ତବାନା

ଲାଲ ଟହ ଟହ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଁଏ ।

ଶୌର୍ଯ୍ୟ ଭରା ସୂର୍ଯ୍ୟ ସିଏ,

ବୀର୍ଯ୍ୟ ଭରା ସୂର୍ଯ୍ୟ ସିଏ,

ଆଗାମୀ ଦିନ ଇସାରା ଦିଏ ॥